

Sygn. akt IV KKN 475/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 3 października 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie – Izba Karna na posiedzeniu w trybie art. 535 § 2 kpk w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2001 r.

sprawy **B. K.**

wobec, którego postępowanie karne o czyn z art. 167 § 1 kk z 1969 r. zostało warunkowo umorzone

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Wojewódzkiego w C.

z dnia 6 marca 1998 r. sygn. II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 15 września 1997 r. sygn. II K [...]

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 września 1997 r. sygn. II K [...] B. K. uznany został za winnego tego, że w okresie:

I. od dnia 10 września 1993 r. do dnia 15 października 1994 r. w O. działając czynem o charakterze ciągłym uniemożliwiał J. D. korzystanie z następujących przedmiotów: maszyny do demontażu kół, samochodu marki „L.”, skrzyni ładunkowej samochodu m-ki „M.”, spawarki, butli gazowej spawalniczej, zaczepu do przyczepy, przystawki do skrzyni biegów, lusterek bocznych, akumulatora oraz dokumentów – dowodu rejestracyjnego samochodu m-ki „P.”, dokumentów związanych ze sprzedażą tego samochodu, rachunków in blanco przechowując je na terenie swojej posesji

tj. popełnienia czynu z art. 167 § 1 kk w zw. z art. 58 kk z 1969 r.

II. od dnia 16 października 1994 r. do dnia 27 lipca 1995 r. w O. działając czynem o charakterze ciągłym uniemożliwiał J. D. korzystanie z przedmiotów wymienionych w pkt. I przechowując je na terenie swojej posesji

tj. popełnienia czynu z art. 167 § 1 kk w zw. z art. 58 kk z 1969 r.

w oparciu o przepisy art. 27 § 1 i 2 kk i art. 29 § 1 kk z 1969 r. postępowanie karne wobec oskarżonego Sąd warunkowo umorzył na okres jednego roku próby.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego, zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego i wniósł o zmianę orzeczenia i uniewinnienie B. K..

Sąd Wojewódzki w C. po rozpoznaniu apelacji obrońcy wyrokiem z dnia 6 marca 1998 r. sygn. II Ka [...] utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Od powyższego wyroku kasację złożył obrońca skazanego.

Autor kasację zarzucił rażące naruszenie prawa materialnego art. 167 § 1 kk i 58 kk z 1969 r. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Wojewódzkiemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja jest oczywiście bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżony wyrok nie jest obciążony rażącym naruszeniem prawa, o którym mowa w zarzucie kasacji. W uzasadnieniu skargi kasacyjnej nie przedstawiono żadnych argumentów na poparcie sformułowanych zarzutów kasacyjnych.

Ponadto należy zauważyć, iż podobne zarzuty zostały przez obrońcę sformułowane w apelacji i były przedmiotem rozważań sądu odwoławczego.

Sąd Wojewódzki w C., wskazał powody dla, których nie uwzględnił apelacji obrońcy B. K. i swoje stanowisko prawidłowo uzasadnił.

Z jednym tylko należy się zgodzić z autorem kasacji, iż błędem było, iż sądy orzekające w niniejszej sprawie, przyjęły że B. K. dopuścił się popełnienia dwóch przestępstw a nie zakwalifikowały tych dwóch zachowań jako jednego przestępstwa ciągłego.

Powyższego uchybienia nie można jednak uznać za rażące, a ponadto nie miało ono wpływu na treść zapadłego orzeczenia warunkowo umarzającego postępowanie karne.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną.